

[Bjørn Elmquist]

hr. Knud Lind her lægger for dagen ved at BZ'ere vore ord heroppe fra talerstolen og udlægge dem lige præcis i den retning, som det passer ham.

At hævde, at vi skulle godkende eller indirekte acceptere, hvad der har fundet sted af den slags forbrydelser, som hr. Knud Lind sagde her fra talerstolen, er naturligvis som så meget andet, der er blevet sagt fra hr. Knud Linds side, det rene sludder og vrøvl.

Jeg kan godt forstå det, hvis nu der var nogle unge mennesker, der hørte på hr. Knud Lind og prøvede at tro på, hvad han sagde, der blev forvirrede. For tænke sig, at et æret medlem af det høje Ting kan stå og fortolke, hvad der er blevet sagt fra denne talerstol, sådan som hr. Knud Lind har gjort det! Men heldigvis er der nok ingen, der hører efter, hvad hr. Knud Lind siger, når vi kommer uden for den her sal.

Så var der nogle ideer om retsstaten og om, at vi skal give politiet gode vilkår at arbejde under. Det synes jeg lyder fornuftigt. Det vil jeg gerne være med til at støtte med hr. Knud Lind, men så må vi bede om, som vi sagde før, at det bliver nogle bedre instrumenter, nogle bedre paragraffer, nogle bedre hjemler end det, som her er forelagt for Folketinget. Jeg ser frem til, at vi med dygtig eksperthjælp fra Justitsministeriets side inden længe kan få et forslag på det her område.

Knud Lind (FP):

Jeg skal afslutningsvis sige, at det er mit håb, at de ordførere, der udadtil, i offentligheden, ikke har ønsket at støtte hverken tanken eller dette forslag, trods alt i det lukkede udvalgmøde vil arbejde anderledes seriøst med det reelle problem, der er lagt frem, og med det lovforslag, der er lagt frem her.

Jeg kan godt forstå, at man ligesom må markere sin afstandtagen her udadtil, men jeg synes, jeg bemærkede, at der var nogle af ordførerne, der trods alt var klar over, at der er nogle reelle problemer.

Derfor har jeg trods den megen polemik, der har været her, en tro på, at man med hensyn til dette lovforslag, om end ikke i dets nuværende udformning, men så i en forbedret udgave med Justitsministeriets og de øvrige ordføreres hjælp, vil kunne nå frem til et kompromis, der gør, at de øvrige partier faktisk tilkendegiver, at de ønsker, at disse uordentlige forhold ophø-

rer. Det er mit indtryk af Venstre og De Konservative og også Det Radikale Venstre, at man ikke er glad for de tilstande, vi kan godt sige ulovlige tilstande, der er i København.

Jeg ved godt, at man nærmest pr. automatik, når et andet parti fremsætter et lovforslag, må finde en eller anden undskyldning for ikke at sige ja til forslaget. I særdeleshed hvis det er Fremskridtspartiet, der har fremsat forslaget, må de alle sammen pr. automatik finde en undskyldning for ikke at gå ind for det forslag, uanset hvor reelt det er skrevet.

Der har været juridisk bistand til forslaget, det vil jeg godt gøre opmærksom på, for jeg har selvfølgelig inden for det korps, hvor jeg engang har arbejdet, forelagt det her forslag og hørt, hvad folk synes om det, inden det kom her. Derfor undrer justitsministerens holdning mig meget. Der er bl.a. den forskel, at de folk, jeg har talt med, faktisk har med anklagevirksomheden at gøre, mens de folk, justitsministeren har talt med, har lidt mere med det rent kontormæssige at gøre – for at sige det meget mildt.

Derfor vil jeg sige, at hvis man havde kritiseret mig for det punkt, så kunne jeg have forstået det. Hvis man sagde, at ordne »efter omstændighederne« faktisk kunne give et vist problem med bevisførelsen, kunne jeg have forstået det, men ikke én af ordførerne havde fat i det problem. Det viser jo, at det er nogle politiske holdninger, man skal luften, og at man egentlig ikke – end ikke justitsministeren – ønsker at gå ind i substansen i dette lovforslag, for så havde man taget fat i det reelle problem, nemlig sætningen »efter omstændighederne«, der står i § 134 b, som kan give bevismæssige besværligheder.

Desværre kom det end ikke fra justitsministeren, og det er derfor, jeg siger, at det måske mere er de kontormæssige ting, justitsministerens bagland har beskæftiget sig med, eller også har de slet ikke beskæftiget sig med det, eller justitsministeren har ikke hørt på sine folk i Justitsministeriet, for så havde justitsministerens tale i dag været en anden og lidt mere saglig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.